

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X
zastoupen společností GOODWILL PARTNER, s.r.o.
sídlem U dubu 691/48, Praha 4

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2020, č. j. 39662/20/5300-21443-707161,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. **Předmět řízení**

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a byl potvrzen dodatečný platební výměr Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 23. 1. 2020, č. j. 23485/20/2601-51522-502788, jímž správce daně žalobci doměřil DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2016 ve výši 59 766 Kč a současně mu uložil povinnost uhradit penále.
2. Správce daně žalobce dne 4. 1. 2019 vyzval k podání dodatečného daňového přiznání, protože v průběhu daňové kontroly na daň z příjmů fyzických osob zjistil, že žalobce do daňového přiznání k DPH za příslušné zdaňovací období nezahrnul všechna zdanitelná plnění. Žalobce dodatečné daňové přiznání ani po prodloužení lhůty nepodal. Správce daně následně seznámil žalobce s výsledky dokazování a stanovil mu lhůtu k vyjádření. Žalobce se ani po prodloužení lhůty nevyjádřil.
3. Žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru podal dne 28. 1. 2020 blanketní odvolání, které dále doplnil podáními ze dne 20. 3. 2020, 30. 4. 2020 a 25. 5. 2020. Dne 17. 6. 2020 podal žalobce dodatečné daňové přiznání k DPH a kontrolní hlášení, které žalovaný posoudil jako doplnění odvolání dle § 70 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Tím žalobce podle žalovaného vyjádřil souhlas s výší doměřené daně. Žalovaný se proto v napadeném rozhodnutí zabýval jen námitkami směřujícími do procesního postupu správce daně. Ohledně podjatosti pracovníků správce daně žalovaný odkázal na vyrozumění o výsledku šetření ve věci stížnosti proti postupu správce daně ze dne 25. 10. 2019, č. j. 1364884/19/2601-51523-502788. Zdůraznil, že žalobce byl v průběhu daňového řízení informován, že námitka podjatosti by měla být opřena o relevantní důvody, jinak představuje pouze formální uplatnění práva. Žalobce byl upozorněn, že neodůvodněné námitky podjatosti budou v budoucnu pouze založeny do spisu a nebude na ně reagováno. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí uvedl, že námitka podjatosti X byla vyhodnocena jako nedůvodná a odkázal na rozhodnutí ze dne 31. 1. 2020, č. j. 23923/20/2601-60050-500320.

II. Žaloba

4. Žalobce v žalobě konstatoval, že žalovaný mu stanovil DPH v nesprávné výši, která neodpovídala jeho zákonné daňové povinnosti.
5. Namítal, že žalovaný rozhodoval osobami, u kterých je dána pochybnost o jejich nepodjatosti. Žalobce prokazatelně doručil žalovanému návrh na vyloučení úředních osob, avšak ten o něm do vydání napadeného rozhodnutí nerozhodl. Není pravdou, že žalobce dostatečně nespécifikoval důvody podjatosti úředních osob. Žalovaný měl dostatek času, aby se s námitkou podjatosti vznesenou žalobcem vypořádal. Podjatost lze spatřovat v tom, že žalovaný v minulosti postupoval šikanózně k zástupkyni žalobce (jejím pracovníkům), a to i při zastupování jiných daňových subjektů. K tomu žalobce navrhl provést důkaz „spisovými podklady v dispoziční sféře správce daně“. Když zaměstnanec zástupkyně žalobce při úkonu požádal o předložení služebních průkazů úředních osob, podaly tyto návrh na zahájení přestupkového řízení. V jiné souvislosti byla pracovníku zástupkyně žalobce uložena pokuta za to, že chtěl zaznamenat jednání na zvukový nosič. Postup úředních osob tak dokládá jejich podjatost. Podle žalobce také pravděpodobně existují osobní nestandardní vazby s vlivem na nestrannost rozhodování vedoucího pracovníka

správce daně, který se dne 1. 7. 2019 sám dostavil k nahlížení do spisu s úmyslem nahlížení do spisu zástupkyni žalobce ztížit. Tento vedoucí pracovník měl dle zjištění žalobce také údajně navádět třetí osoby ke zkrácení daně. Vztahy mezi zástupkyní žalobce a tímto pracovníkem se vyostřily poté, co jeho jednání oznámila Generálnímu finančnímu ředitelství. Při šikanózním postupu vůči zástupkyni žalobce se přitom správce daně spoléhá na podjatost osob stojících v čele žalovaného. Orgány finanční správy žalobci vytýkají nedostatek součinnosti, ale právě v ní mu soustavně brání. Jako příklad žalobce zmínil postup finančních orgánů v řízení, na jehož základě mu byla vyměřena daň silniční. Dále žalobce odkázal na spor mezi pracovníky zástupkyně žalobce a vedením žalovaného (ředitelem a jeho zástupcem) ohledně plagiovaného článku v časopise vydávaném při vysoké škole, v jejímž vedení působí matka ředitele žalovaného. K tomu navrhl kromě spisových podkladů různých orgánů finanční správy provést také výslech ředitele žalovaného a výpis jeho e-mailové korespondence.

6. Žalobce tvrdil, že spornou fakturu nevystavil. Žalovaný však usoudil, že toto tvrzení je v rozporu s dalším žalobcovým tvrzením v dodatečném daňovém přiznání, podle nějž spornou fakturaci žalobce uznal. Fakturaci však provedla účetní žalobce bez jeho souhlasu, buď na základě vlastního rozhodnutí nebo po dohodě s pracovníci správce daně paní X. K tomu navrhl provést jako důkaz účastnický výslech, výslech účetní, výslech úředních osob správce daně, dále výpis telefonické komunikace mezi účetní a správcem daně a kamerový záznam o případném pohybu účetní na pracovišti správce daně. Žalobce je se svou bývalou účetní ve sporu ohledně vedení účetnictví a účetní je tak v konfliktu zájmů. Do dnešního dne účetní za žalobce neoprávněně jedná a odmítá vzít na vědomí ukončení spolupráce a předat žalobci účetnictví. Úkony účetní by tak neměly vyvolávat žádné právní účinky. K tomu žalobce navrhoval provést důkazy daňovým spisem územního pracoviště pro Prahu 6 a výslechem účetní.
7. Žalovaný dle žalobce nesprávně vyhodnotil jeho dodatečné daňové přiznání jako doplnění odvolání a souhlas s výší daně. Dodatečné daňové přiznání nebylo formálně ani materiálně doplněním odvolání, neboť nemělo náležitosti takového podání. Chyběla identifikace napadeného rozhodnutí, odvolací důvody i označení důkazních prostředků. Účetní žalobce navíc neměla ani právo takové podání učinit. K tomu žalobce navrhoval provést důkaz plnou mocí jeho nynější zástupkyně. Podání splňovalo veškeré náležitosti dodatečného daňového přiznání. Správce daně měl proto postupovat podle § 141 odst. 6 a odst. 7 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020, tj. zastavit řízení a údaje v dodatečném daňovém přiznání využít při stanovení daně, což se však nestalo. Pokud by dodatečné daňové přiznání mělo povahu podání ve vztahu k odvolání, pak mělo být posouzeno jako zpětvzetí, nikoliv doplnění, neboť negovalo argumentaci uvedenou v odvolání.
8. Žalovaný také nepostupoval podle § 115 odst. 2 daňového řádu. V důsledku těchto pochybení byla žalobci stanovena daň v nesprávné výši. Vytýkaná pochybení pouze prohlubují pochybnosti o nezaujatosti úředních osob.
9. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a současně mu přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. V případě podjatosti úředních osob poukázal na to, že žalobce neopřel své podání ze dne 8. 1. 2020 o žádné relevantní důvody vyžadované pro vyloučení úředních osob podle § 77 daňového řádu. V podrobnostech odkázal na rozhodnutí o tom, zda je úřední osoba vyloučena ze dne 31. 1. 2020, č. j. 23923/20/2601-60050-500320. Údajný spor mezi vedením žalovaného a žalobcem o údajně neoprávněně vydaný odborný článek s nynější věcí nijak nesouvisí.
11. Co se týče neuskutečnění sporných plnění, měl správce daně již v době vydání výzvy ze dne 4. 1. 2019 dostatek důkazů k tomu, aby doměřil žalobci daň. S těmito důkazy jej ve výzvě seznámil a žalobci dal prostor reagovat, čehož žalobce nevyužil.
12. Pokud žalobce tvrdí, že podání dodatečného daňového přiznání a kontrolního hlášení za něj měla učinit jeho účetní, pak jde o spor mezi ním a jeho účetní v soukromoprávní rovině. Rozsah oprávnění účetní není v nynější věci rozhodující, neboť se podání dostala do dispozice správce daně zákonem předvídaným způsobem, prostřednictvím aplikace elektronického podání bez uznávaného elektronického podpisu a následně byla potvrzena e-tiskopisem opatřeným podpisem a razítkem, jež nebyly relevantně zpochybněny.
13. Ohledně posouzení dodatečného daňového přiznání jako doplnění odvolání, žalovaný poukázal na to, že z podání bylo zřejmé, kdo jej učinil, jakého řízení se týkají, a také bylo zcela zřejmé, v jaké věci byla podání učiněna (tvrzení o uskutečnění zdanitelných plnění dle konkrétně uvedených daňových dokladů). Hodnota sporných uskutečněných zdanitelných plnění a také hodnota daně byla vyčíslena v řádku 1 formuláře dodatečného daňového přiznání a konkrétní daňové doklady vztahující se k uskutečněným zdanitelným plněním byly uvedeny jako důvody pro podání dodatečného daňového přiznání. Totéž bylo potvrzeno na formuláři následného kontrolního hlášení. Z uvedeného dle žalovaného jednoznačně vyplývá, že podání obsahovalo všechny podstatné náležitosti podání, a proto mohlo být dle § 70 odst. 2 daňového řádu posouzeno jako doplnění odvolání. Správce daně jej vyhodnotil s ohledem na stádium řízení, v němž se nacházel. Řízení o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v dílčím řízení podle § 134 odst. 3 písm. a) daňového řádu je samostatným dílčím řízením. O zpětvzetí odvolání se nemohlo jednat, neboť podání mířilo pouze do jednoho z mnoho odvolacích důvodů.
14. Také námitka porušení § 115 odst. 2 daňového řádu je nedůvodná. Toto ustanovení ukládá žalovanému seznámit žalobce se zjištěnými důkazy a skutečnostmi, jestliže v odvolacím řízení provádí dokazování. Totéž má učinit v případě změny právního názoru. K ani jedné z těchto skutečností však nedošlo. Žalovaný proto navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Jednání

15. Žalobce již v žalobě požádal o konání ústního jednání, které se uskutečnilo dne 18. 10. 2023. Žalobce ani jeho právní zástupkyně se na ústní jednání bez omluvy nedostavili. Žalovaný setrval na své právní argumentaci a odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Rozsáhlé dokazování, jehož se žalobce domáhal, soud neprováděl, neboť to pro posouzení důvodnosti žaloby považoval za nadbytečné.

V. Posouzení soudem

16. V nynější věci soud rozhoduje podruhé. Žalobu nejdříve odmítl jako opožděnou usnesením ze dne 20. 5. 2021, č. j. 59 Af 1/2021-78. Toto usnesení však zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 6. 2023, č. j. 10 Afs 231/2021-34. S ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu je třeba žalobu považovat za včasnou.
17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

I a) Podjatost úředních osob

18. Ohledně námitky podjatosti soud dává za pravdu žalovanému. Námitku podjatosti úřední osoby nelze podpořit pouhým konstatováním, že v případě určitých úředních osob existují pochybnosti o jejich nepodjatosti. Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna namítat důvody k vyloučení úředních osob, avšak tyto důvody musí být relevantní a vážné. Tvrzení žalobce jsou však zcela obecná a není zřejmý přesah k nynějšímu řízení a ke konkrétním osobám. Z obsahu spisu navíc plyne, že v případě námitek vůči konkrétním osobám správce daně rozhodl, že úřední osoby nejsou vyloučeny pro podjatost.
19. V případě X a X správce daně v usnesení ze dne 31. 1. 2020, č. j. 23923/20/2601-60050-500320 (č. l. 55 daňového spisu), konstatoval, že nejsou vyloučeny, neboť zákonné jednání (nepředání zvukového záznamu ihned po skončení jednání a jeho dodatečné zaslání) nepředstavuje důvod pro jejich vyloučení. Dále správce daně vyrozuměl písemností ze dne 25. 10. 2019, č. j. 1364884/19/2601-51523-502788 (č. l. 24 daňového spisu), žalobce ohledně jeho podání ze dne 27. 8. 2019, že konstatování „a fortiori se postup správce daně jeví nesprávný za daných pochybností o nepodjatosti úředních osob“ nepředstavuje řádně uplatněnou námitku podjatosti. Jestliže žalobce namítl, že žalovanému zaslal řadu námitek podjatosti, na něž žalovaný nereagoval, pak tato námitka nemá oporu v daňovém spisu. Naopak správce daně žalobci sdělil, že na budoucí nepodložené námitky podjatosti nebude reagováno. Pokud jde o tvrzený spor mezi vedoucími pracovníky žalovaného a zástupkyní žalobce, není soudu zřejmé, jak se tato skutečnost promítá do nynější věci. Jde pouze o domněnku pracovníků zástupkyně žalobce o tom, že ředitel žalovaného publikoval plagiováný článek v časopise vydávaném na vysoké škole, v jejímž vedení působila matka ředitele žalovaného. Stejně tak není relevantní postup správce daně ve věci daně silniční.
20. Pro úplnost soud dodává, že námitka podjatosti všech pracovníků žalovaného není způsobilou námitkou podjatosti, ani systémové podjatosti, jak ji vyložil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS.

I b) Posouzení dodatečného daňového přiznání jako doplnění odvolání

21. Podle § 70 odst. 2 daňového řádu se podání „posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“
22. Podle § 134 odst. 3 písm. a) daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020 „daňové řízení se skládá podle okolností z dílčích řízení, ve kterých jsou vydávána jednotlivá rozhodnutí. Dílčím řízením

se pro účely tohoto zákona rozumí řízení a) nalézací 1. vyměřovací, jehož účelem je stanovení daně, 2. doměřovací, které je vedeno za účelem stanovení změny poslední známé daně, 3. o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v řízení podle bodů 1 a 2.“

23. Podle § 134 odst. 3 písm. a) daňového řádu ve znění od 1. 1. 2021 „*daňové řízení se skládá podle okolností z dílčích řízení, ve kterých jsou vydávána jednotlivá rozhodnutí. Dílčím řízením se pro účely tohoto zákona rozumí řízení a) nalézací 1. vyměřovací, při němž dochází k vyměření daně, 2. doměřovací, při němž dochází k doměření daně.“* Podle § 134 odst. 4 „*součástí dílčích řízení podle odstavce 3 je případné řízení o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v těchto řízeních.“*
24. Podle § 141 odst. 7 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020 „*podá-li daňový subjekt dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování ještě před vyměření daně, popřípadě před jejím doměření, řízení zahájené tímto podáním se zastaví. Údaje uvedené v takto podaném dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování se využijí při vyměření nebo doměření této daně.“*
25. Podle § 145a odst. 1 daňového řádu ve znění od 1. 1. 2021 „*podání daňového tvrzení v průběhu vyměřovacího nebo doměřovacího řízení není přípustné a nezahajuje další řízení. Údaje uvedené v takto podaném daňovém tvrzení se využijí při stanovení daně, pokud to stav řízení umožňuje.“*
26. Pokud jde o posouzení dodatečného daňového přiznání k DPH a kontrolního hlášení ze dne 17. 6. 2020 jako doplnění odvolání, posoudil žalovaný jeho povahu nesprávně. Žalovaný uvedl, že posoudil podání podle jeho skutečného obsahu podle § 70 odst. 2 daňového řádu. Podání bylo učiněno na formuláři přiznání k dani z přidané hodnoty, jehož součástí byla příloha, v níž žalobce uvedl jako důvod pro podání dodatečného daňového přiznání „*faktury vydané 1610, 2416, 2516“* a dále na formuláři kontrolního hlášení. Podání bylo zasláno datovou zprávou neopatřenou uznávaným elektronickým podpisem a následně potvrzeno. Z těchto listin není zřejmé, že jejich skutečným účelem bylo doplnění odvolání. Zejména proto, že tiskopisy daňových přiznání neobsahují řádky, v nichž by bylo možno uvést náležitosti odvolání, nelze o podání uvažovat jako o doplnění odvolání. Správce daně nemůže určitému srozumitelnému podání přikládat jiný než účastníkem sledovaný smysl a domýšlet obsah podání nebo činit závěry, které z tohoto podání neplynou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2005, č. j. 7 Afs 71/2005-74, č. 819/2006 Sb. NSS ve spojení s rozsudkem ze dne 31. 10. 2018, č. j. 9 Afs 356/2017-46). Skutečným účelem dodatečného daňového přiznání tedy podle soudu nebylo doplnit odvolání.
27. Daňový řád dle krajského soudu nestanovil a nestanoví, že řízení o řádném opravném prostředku je samostatným dílčím řízením. Nelze tedy uvažovat o tom, že dodatečné daňové přiznání bylo doplněním odvolání s ohledem na fázi, v níž se daňové řízení nacházelo. Řízení o řádném opravném prostředku představuje pouze možné prodloužení nalézacího řízení a nejde o samostatné dílčí řízení. Ostatně i důvodová zpráva k zákonu č. 283/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, považuje novelizované znění § 134 daňového řádu (účinné od 1. 1. 2021) za pouhé terminologické zpřesnění znění dosavadního znění (účinného do 31. 12. 2020). Tomu nakonec odpovídá i systematika daňového řádu, který o řádných opravných

prostředích pojednává v části druhé nazvané „obecná část o správě daní“, která v hlavně VII. upravuje opravné a dozorčí prostředky. Naproti tomu dílčí řízení jsou upravena samostatně v části třetí nazvané „zvláštní část o správě daní“, která v hlavě IV. upravuje nalézací řízení, jehož podmnožinou není samostatné dílčí řízení o řádném opravném prostředku.

28. V době rozhodování žalovaného zákon explicitně nepamatoval na situaci, kdy daňový subjekt podá dodatečné daňové tvrzení v průběhu odvolacího řízení. S ohledem na výše podaný výklad ohledně fáze daňového řízení měl však žalovaný přiměřeně použít § 141 odst. 7 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020. Pokud by tak učinil, mohl údaje obsažené v dodatečném daňovém tvrzení využít při stanovení daně (nyní podle § 145a daňového řádu) a dospěl by k témuž výsledku jako v napadeném rozhodnutí. Vzhledem k uvedenému má soud za to, že nesprávné posouzení žalobcova podání jako doplnění odvolání nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jen pro úplnost soud uvádí, že o zpětvzetí odvolání, jak na jiném místě žaloby tvrdí žalobce, se jednat nemohlo, neboť takový projev vůle z podání rozhodně neplyne. Argumentace žalobce si v tomto bodě navíc odporuje a soudu nedává smysl.
29. Žalovaný tedy správně spornou fakturaci žalobce uznal, na čemž nemůže nic změnit ani fakt, že ji měla provést a dodatečné daňové přiznání podat jeho účetní bez vědomí žalobce. O této skutečnosti nebyl správce daně ani žalovaný zpraven. Plná moc udělená jeho nynější zástupkyni dne 22. 1. 2019 byla udělena s výhradou „podávání daňových přiznání a hlášení“ a v tomto rozsahu za něj tedy jednala jeho účetní, již zmocnil „k veškerému zpracování, elektronickému podávání a podávání písemností na FÚ“ dne 16. 12. 2015. Z pohledu daňových orgánů tak bylo podání učiněno osobou k tomu oprávněnou. Tvrzené rozpory mezi žalobcem a jeho účetní jsou ryze soukromoprávní povahy.
30. Vzhledem k tomu, že v odvolacím řízení žalovaný pouze posuzoval odvolací námitky a povahu dodatečného daňového přiznání, není důvodná námitka porušení § 115 odst. 2 daňového řádu, podle nějž má žalovaný povinnost seznámit daňový subjekt s výsledky dokazování. Z rekapitulace plyne, že žalovaný žádné dokazování neprováděl.

VI. Závěr a náklady řízení

31. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Důkazním návrhům soud nevyhověl, neboť se z části týkaly provedení důkazu daňovým spisem, jímž se ve správním soudnictví nedokazuje. Jeho součástí je také plná moc udělená jeho účetní, kterou žalobce navrhoval provést jako důkaz. Pokud jde o návrh na provedení spisu „územního pracoviště [Finančního úřadu] pro Prahu 6“, žalobce nekonkretizoval, co přesně se tímto důkazem má prokázat či jaké rozhodné listiny spis obsahuje. Totéž se týká návrhu na provedení spisových podkladů v dispoziční sféře správce daně a dalších orgánů finanční správy. Soud nevyhověl ani výslechu a návrhu na provedení důkazu elektronickou komunikací ředitele žalovaného. Jak je uvedeno výše, údajná podjatost vedení žalovaného nemá k nynější věci žádný vztah. Pokud jde o návrh na provedení účastnického výslechu, výslechu účetní, výslechu úředních osob správce daně, provedení výpisu telefonické komunikace mezi účetní a správcem daně a kamerového záznamu o případném pohybu

účetní na pracovišti správce daně, ani jemu soud nevyhověl. Těmito prostředky chtěl žalobce prokázat, že spornou fakturu vystavila účetní bez jeho souhlasu. Tuto fakturu však podáním dodatečného daňového přiznání fakticky uznal. Proto provažuje soud tyto důkazy za nadbytečné.

32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalovaný, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 18. října 2023

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu